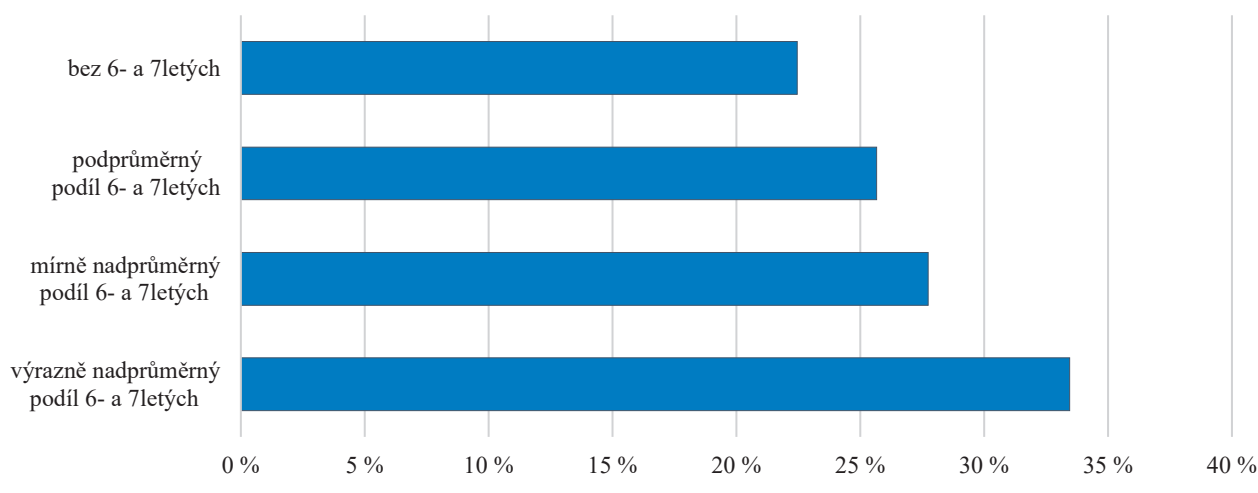

GRAF 10 | Poskytování metodické podpory během komunikace s rodiči podle podílu starších dětí v mateřské škole

Pokud pedagogové s rodiči komunikovali, pak této komunikace často využívali i přímo ke kontaktu s dětmi. Vůbec s dětmi nekomunikovala, dle vyjádření ředitelů, méně než třetina mateřských škol.

Podarilo se nám získat aktivní rodiče k součinnosti při činnostech a hrách, díky kterým k sobě společně nacházeli pěkný vztah i s rodiči méně průbojnými, a to prostřednictvím zdánlivě „chladných“ technologií (např. maminka ze třídy „Berušky“ se svým předškolním dítětem venku hledala kamínky, barvila kamínky na berušky, schovala je v určeném prostoru parku a iniciovala rodiče ze třídy, ať si přijdou se svým dítětem každý najít „svůj“ kamínek. Ti se pak s sásajícími dětmi postupně fotili a posílali tuto aktivitu na společný e-mail třídy, nechyběla pochvala od zúčastněných). A protože konkrétní aktivita většinou vyvolá zájem, tak následovala vlna, kdy si rodiče začali mezi sebou a pedagogy vyměňovat zkušenosti z činností s dětmi a začali se vzájemně oceňovat a podporovat. Vytvořila se tak kvalitní platforma spoluúčasti a spolupráce rodičů se školou.

Nejčastějším obsahem komunikace s dětmi ze strany mateřských škol byly různé vzkazy a pozdravy. Poměrně často však šlo také o zadání nebo zpětnou vazbu k aktivitám, které děti vykonávaly.

Jsmo vesnická školka a děti potěšil telefonický rozhovor s paní učitelkou, dopis nebo jen zamávání do okna při roznášení pracovních listů.

Osvědčila se nám komunikace s rodiči i dětmi. Nejkrásnější bylo, když míváme společnou akci pro veřejnost „Moranu“, a jeden chlapec s tatínkem poslal všem, jak ji vyrobili, zapálili a vyhnali zimu ze vsi tím, že ji poslali po potoku.

Komunikace s dětmi, která měla pravidelný charakter, byla častější u mateřských škol v hlavním městě Praze a ve Středočeském, Královéhradeckém a Ústeckém kraji.

Děti zůstaly v kontaktu s mateřskou školou a naše videa mají rády, chtějí je dle rodičů vidět mnohokrát. Děti se těší do školky. Náš přístup byl velmi osobní. Vysílání bylo interaktivní a děti se nejen dívaly na video, ale aktivně pracovaly na úkolech a vlastně ani nepozorovaly, že jde o práci. Vnímaly to spíše jako zábavu. Zpětná vazba probíhala telefonicky a také zasláním fotografií výrobků dětí přes e-mail.

Uzavření mateřských škol v mnohém ukázalo, že pro rozvoj dětí je klíčová komunikace. Zatímco v mateřské škole je podpora komunikačních dovedností a sociálního rozvoje základem vzdělávacích aktivit dle školního vzdělávacího programu, v domácím prostředí se přirozená komunikace často vytrácí z důvodů pracovní vyčerpání rodičů a také velké nabídky aktivit spojených s využíváním audiovizuální a zejména digitální techniky.

Potřeba nabídnout dětem smysluplné činnosti v domácím prostředí posílila roli rodičů a z informací od mateřských škol je zřejmé, že řada rodičů se navzdory komplikacím, kterým musí čelit, z takové znovuobjevené jednoduché činnosti těší. Společné aktivity mohou významně přispívat k budování partnerského vztahu mezi dětmi a rodiči, a mohou se tak stát základem pro úspěšné učení nejen při pozdější docházce do základní školy, ale i v jiném prostředí. Tyto aktivity také mohou přispívat k podpoře spolupráce a předcházení výchovným potížím.